

V. JURISPRUDENȚĂ ÎCCJ

• ABSTRACT

RIL

Regarding the activity of the High Court of Cassation and Justice (Judge Panel on the appeal in the interest of the law), a decision of acceptance was issued regarding: **Tax Code**

HP

In relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), three decisions were delivered regarding: Code of Civil Procedure, Criminal Code, Law No 85/2006 on Insolvency Procedure, in relation to the *provisions of the Code of Tax Procedure*

RIL

DECIZIE ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 15/2023 (M. OF. NR. 989/31.10.2023): ART. 452 ALIN. (1) LIT. H) DIN CODUL FISCAL

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 15/2023 (M. Of. nr. 989	Complet RIL	Art. 452 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal	<i>Drept urmare a ieșirii din fondul legislației active a dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal, în perioada 5</i>

din 31 octombrie 2023)			<i>mai-16 iunie 2022, deținerea în afara antrepozitului fiscal și/sau comercializarea pe teritoriul României peste limita de 10.000 de țigarete supuse marcării, fără a fi marcate, marcate necorespunzător ori cu marcaje false, provenind din contrabandă, fapte anterioare intrării în vigoare a O.U.G. nr. 85/2022, constituie infracțiunea prevăzută de art. 452 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal.</i>
------------------------	--	--	---

În M. Of. nr. 989 din data de 31 octombrie 2023, s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 15/2023 privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor prevăzute de art. 452 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.**

**Obiectul dezlegării chestiunii de drept
Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

„Art. 452: Infracțiuni

(1) Constituie infracțiuni următoarele fapte: (...)

h) deținerea de către orice persoană în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prezentului titlu, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false peste limita a 10.000 țigarete, 400 țigări de foi de 3 grame, 200 țigări de foi mai mari de 3 grame, peste 1 kg tutun de fumat, alcool etilic peste 40 litri, băuturi spirtoase peste 200 litri, produse intermediare peste 300 litri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, peste 300 litri”.

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare începând cu data de 17 iunie 2022

În urma modificării prin O.U.G. nr. 85/2022 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul fiscal și vamal, publicată în M. Of. nr. 594 din 17 iunie 2022

„Art. 452: Infracțiuni

(1) Constituie infracțiuni următoarele fapte: (...)

h) deținerea de către orice persoană sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prezentului titlu, cu excepția celor deținute în antrepozitul fiscal, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false peste limita a 10.000 țigarete, 400 țigări de foi de 3 grame, 200 țigări de foi mai mari de 3

grame, tutun de fumat peste 1 kg, alcool etilic peste 40 litri, băuturi spirtoase peste 200 litri, produse intermediare peste 300 litri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, peste 300 litri”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 15/2023

Prin Decizia nr. 15/2023, ÎCCJ (Complet RIL) *a admis* recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor prevăzute de art. 452 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal stabilește că, drept urmare a ieșirii din fondul legislației active a dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal, în perioada 5 mai-16 iunie 2022, deținerea în afara antrepozitului fiscal și/sau comercializarea pe teritoriul României peste limita de 10.000 de țigarete supuse marcării, fără a fi marcate, marcate necorespunzător ori cu marcaje false, provenind din contrabandă, fapte anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2022, constituie infracțiunea prevăzută de art. 452 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal”.**

HP

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD/C) NR. 52/2023
(M. OF. NR. 930/16.10.2023): ART. 488 ALIN. (1) PCT. 2
DIN CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 52/2023 (M. Of. nr. 930 din 6 octombrie 2023)	Complet DCD/C	Art. 488 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă	<i>În cadrul motivului de recurs prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă nu pot fi analizate criticile privind legalitatea măsurii de schimbare a compunerii completului de judecată în apel dispuse printr-o hotărâre a colegiului de conducere al instanței, legalitatea acestei hotărâri putând fi analizată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.</i>

În M. Of. nr. 930 din data de 16 octombrie 2023, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 52/2023**, în materie civilă, **privind interpretarea și aplicarea art. 488 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept**Art. 488 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă**

„Art. 488 : Motivele de casare

(1) Casarea unor hotărâri se poate cere numai pentru următoarele motive de nelegalitate:

2. dacă hotărârea a fost pronunțată de alt judecător decât cel care a luat parte la dezbaterile pe fond a procesului sau de un alt complet de judecată decât cel stabilit aleatoriu pentru soluționarea cauzei ori a cărei compunere a fost schimbată, cu încălcarea legii;”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 52/2023

Prin Decizia nr. 52/2023, ÎCCJ (Complet DCD/C) a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești – Secția I civilă, în Dosarul nr. 5.465/288/2017** și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea dispozițiilor art. 488 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă, prin raportare la cele ale art. 19 și 214 din același cod, în cadrul motivului de recurs prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă nu pot fi analizate criticile privind legalitatea măsurii de schimbare a compunerii completului de judecată în apel dispuse printr-o hotărâre a colegiului de conducere al instanței, legalitatea acestei hotărâri putând fi analizată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare”.**

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD/P) NR. 58/2023
(M. OF. NR. 965/25.10.2023): ART. 193 ALIN. (2)
CU APLICAREA ART. 199 ALIN. (1), PRIN RAPORTARE
LA ART. 187 DIN CODUL PENAL**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 58/2023 (M. Of. nr. 965 din 25 octombrie 2023)	Complet DCD/P	Art. 193 alin. (2) cu aplicarea art. 199 alin. (1), prin raportare la art. 187 din Codul penal	<i>Termenul general de prescripție pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe în modalitatea violenței în familie, prevăzută de art. 193 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 199 alin. (1) din Codul penal, este cel arătat de art. 154 alin. (1) lit. c) din Codul penal.</i>

În M. Of. nr. 965 din data de 25 octombrie 2023, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 58/2023**, în materie penală, privind termenul general de prescripție pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe în modalitatea violenței în familie, prevăzută de art. 193 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 199 alin. (1) din Codul penal, ambele norme raportate la art. 187 din Codul penal privind înțelesul noțiunii de pedeapsă prevăzută de lege.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 193 alin. (2) cu aplicarea art. 199 alin. (1), prin raportare la art. 187 din Codul penal

„Termenul general de prescripție pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe în modalitatea violenței în familie, prevăzută de art. 193 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 199 alin. (1) din Codul penal, ambele norme raportate la art. 187 din Codul penal privind înțelesul noțiunii de pedeapsă prevăzută de lege, este cel arătat de art. 154 alin. (1)

lit. c) din Codul penal sau cel indicat de art. 154 alin. (1) lit. d) din Codul penal, respectiv natura juridică a art. 199 alin. (1) din Codul penal este:

1. de infracțiune de sine stătătoare (autonomă);
2. de formă agravată a infracțiunii pe lângă care se aplică (în primele 2 situații, termenul general de prescripție fiind astfel de 8 ani) sau
3. de cauză specială de agravare a pedepsei în anumite circumstanțe (în această din urmă situație, termenul general de prescripție fiind astfel de 5 ani)?”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/P) nr. 58/2023

Prin Decizia nr. 58/2023, ÎCCJ (Complet DCD/P) a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău – Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 2.168/321/2021 și, în consecință, a stabilit că:

„Incriminarea din art. 199 alin. (1) din Codul penal reprezintă o variantă agravată a infracțiunii de lovire sau alte violențe, prevăzută de art. 193 alin. (2) din Codul penal.

Termenul general de prescripție pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe în modalitatea violenței în familie, prevăzută de art. 193 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 199 alin. (1) din Codul penal, este cel arătat de art. 154 alin. (1) lit. c) din Codul penal”.

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 50/2023
(M. OF. NR. 970/25.10.2023): ART. 138 ALIN. (1) ȘI ART. 139
DIN LEGEA NR. 85/2006 PRIVIND PROCEDURA
INSOLVENȚEI, RAPORTATE LA ART. 220 ALIN. (10)
ȘI ART. 215 DIN C. PR. FISC.**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 50/2023 (M. Of. nr. 970 din 25 octombrie 2023)	Complet DCD	Art. 138 alin. (1) și art. 139 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, raportate la art. 220 alin. (10) și art. 215 din C. pr. fisc.	<i>În cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legislației privind insolvența, în pasivul debitorului insolvent fiind cuprinse și creanțe fiscale, termenul de prescripție a executării silite este cel de 3 ani prevăzut de Codul de procedură civilă.</i>

În M. Of. nr. 970 din data de 25 octombrie 2023, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 50/2023**, în materie de contencios administrativ și fiscal, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în interpretarea dispozițiilor art. 138 alin. (1) și art. 139 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, raportate la prevederile art. 220 alin. (10) și art. 215 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 138 alin. (1) și art. 139 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, raportate la art. 220 alin. (10) și art. 215 din C. pr. fisc.

Legea nr. 85/2006*„Art. 138*

(1) În cazul în care în raportul întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (1) sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori”.

„Art. 139

Acțiunea prevăzută la art. 138 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării deschiderii procedurii”.

C. pr. fiscală*„Art. 215: Începerea termenului de prescripție*

(1) Dreptul organului de executare silită de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept”.

„Art. 220: Organele de executare silită

(10) În cazul în care, potrivit legii, s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legislației privind insolvența, și pentru creanțe fiscale, prin derogare de la prevederile art. 173 din Legea nr. 85/2014, executarea silită se efectuează potrivit dispozițiilor prezentului cod, de către organul de executare silită prevăzut de acesta. În situația în care atragerea răspunderii privește atât creanțe fiscale administrate de organul fiscal central, cât și creanțe fiscale administrate de organul fiscal local, competența aparține organului fiscal care deține creanța fiscală mai mare. În acest caz, organul de executare silită distribuie sumele realizate potrivit ordinii prevăzute de Legea nr. 85/2014”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 50/2023

Prin Decizia nr. 50/2023, ÎCCJ (Complet DCD) a admis sesizarea formulată de Tribunalul Mureș - Secția civilă în Dosarul nr. 1.627/320/2022 și, în consecință, a stabilit că: *„În interpretarea dispozițiilor art. 138 alin. (1) și art. 139 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, raportate la prevederile art. 220 alin. (10) și art. 215 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legislației privind insolvența, în pasivul debitorului insolvent fiind cuprinse și creanțe fiscale, termenul de prescripție a executării silite este cel de 3 ani prevăzut de Codul de procedură civilă”.*